

mens Uffigelse. Hvad skete saa? Det har jeg forklaret eller berettet allerede den 19de Juli ifjor; men det ærede Medlem for Holbæk nøder mig til at komme tilbage til den samme Beretning. Da nu Rigsretten havde friskendt Ministeriet for Poster, som vare negtede i Folkethinget, men som desuagtet bleve udgivne af Ministeriet, saa sagde Statsrevisionen, at der var passeret det og det; Ministeriet var sat under Tiltale og blev frifundet, men den gjorde ingen Indstilling. Her i Folkethinget slog man sig i det Hele tilkaals med at modtage denne Beretning, idet det blev gjort gjældende, at man ikke vilde have noget Middel, hvorved man kunde tvinge Ministeriet til at betale, da det var frifundet. Alfred Hage stillede et Forslag, som gik ud paa, at der alligevel skulde søges Erstatning hos Ministeriet, men det blev forkastet. Jeg veed nu ikke, hvorfor det ærede Medlem for Holbæk vil have en anden Mening end den, der da gjorde sig gjældende. Jeg har den Forestilling, at det er Rigsdagen, som skal sige, om et Regnskab er rigtigt eller ikke, men at det til Syvende og sidst blive Domslovene, navnlig Rigsretten, som kommer til at afgjøre, hvorvidt et Ministerium skal betale, og det kunne vi ikke afgjøre her i Folkethinget. Det ærede Medlem ubtalte endvidere, at Flertallet har negtet at anerkende hele Regnskabet, og deri blev han ogsaa sekunderet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, men det er ikke saa; thi i vor Indstilling staar først nogle Poster, som anerkendes, og saa staar der bagefter, at iøvrigt kan Regnskabet ikke passere; altsaa have vi ikke forkastet hele Regnskabet, men kun den Del af det, som ikke er vedtagen, og det skulde jeg tro var det Forstaaelige; derimod bebrejder jeg bestemt den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 1ste Valgkreds og ligesaa Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds, som i sin Tid var Medlem af Udvalget, at de ikke have villet være med til at protestere mod, at vittelig urigtige og ulovmæssige Regnskaber komme til at passere. Thi den Del af Regnskabet for 1877—78, som er uoverensstemmende med Statsrevisorernes Instrux, bør ikke gaa gennem Folkethinget; saa har Folkethinget givet Instrux for Statsrevisorerne paa Strømt; men vor Instrux til Statsrevisorerne skal være en Sandhed og en Lov, hvorefter vi samme Statsregnskaberne. Jeg veed ikke, hvad det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds mener med, at Flertallets Forslag har en udvikkende Form. I vor Indstilling staar, for at tale med det ærede Medlem, rent og skært at vi ikke ville lade passere et Regnskab, der er bygget paa den provisoriske Finantslov. Dersom det ikke er rent og skært, veed jeg ikke, hvad den ærede Rigsdagsmand forlanger mere. Thi der staar i Virkeligheden ikke Andet i hans Indstilling. Hele

Forskjellen gaar ud paa, at den ærede Rigsdagsmand ikke vil have § 4 og Posteringsmaaden i Statsregnskabet bedømt. Men Posteringsmaaden er en absolut Del af et Regnskab. Vi skulle dog vide her i Thinget, det kan virkelig ikke nytte at lægge Dølgemaal derpaa, at Statsrevisorerne ogsaa høre under Landstthinget, og ligesaa lidt som der kan komme en Finantslov ud, uden Folkethinget og Landstthinget ere enige derom, ligesaa lidt kan en Kvittering for et Statsregnskab negtes et Ministerium fuldstændigt, med mindre Landstthinget og Folkethinget ere enige derom. Hvorledes ligger nu denne Sag for? Den ligger faaledes for, at Ministeriet har Kvittering fra Landstthinget, men ikke fra Folkethinget. Dersom det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) gaar igiennem, vil Ministeriet have fuldstændig Kvittering og dermed er Decharge givet, og Regnskabet godkendt. Dersom det andet Mindretals Forslag faar Flertallet her i Thinget, vil Ministeriet endnu faa Kvittering fra Folkethinget, og der bliver da Spørgsmaal om at opnaa Enighed mellem Landstthing og Folkething. Jeg frygter ikke den agitatoriske Densvisning til næste Valg, hvormed det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds nu træder frem paa et Partistandpunkt, istedetfor at han skulde blive paa sit Revisorstandpunkt, og derfor vedtjender jeg mig ligesom, at det vil være til stort Gavn for vor konstitutionelle og forfatningsmæssige Udvikling, om det var muligt at tilvejebringe en Overensstemmelse imellem Folkething og Landstthing om, at dette Regnskab for 1877—78 ikke kan passere. Det vilde være et stort Værn mod fremtidige provisoriske Finantslove. Dem værge vi os ikke imod ved at udfaste Splid mellem dem, der have været imod den provisoriske Finantslov, eller komme og fortælle Valgerne om klare og klare Udtalelser, som faaenes fra dem og dem af Venstre, derved kunne vi snarere fremkalde disse. — Derved er jeg færdig med de to ærede Udvalgsmedlemmer, men endnu maa jeg til Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds bemærke, at det er betegnende, hvor skarpsynet han er med Hensyn til Fremtiden, men hvor glemsom med Hensyn til Fortiden. Han var jo Medlem af Udvalget angaaende Statsrevisionens Betænkning ifjor, og han veed da, at de to af det daværende Flertals Medlemmer ikke ere i Udvalget denne Gang, og altsaa, dersom hans Mening, at Flertallets Indstilling er forstærket for at fæste Valgerne Sand i Dinene, skulde være rigtig, gaar det alene paa mig, ikke paa de to andre Medlemmer af Flertallet, nemlig det ærede Medlem for Bræslø Amts 6te Valgkreds (Vojfen) og det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen), thi de vare der ikke forrige Gang. Jeg overlader imidlertid med Glæde til det ærede Medlem at